

D E C I Z I E

15 iulie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” împotriva Consiliului raional Orhei, Comisia raională pentru privatizarea fondului de locuințe, intervenienți accesorii Bunescu Marcel, Fricățel Maria, Agenția „Moldsilva” privind anularea deciziei comisiei raionale pentru privatizarea fondului de locuințe, împotriva încheierii din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 decembrie 2018 ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Orhei, Comisia raională pentru privatizarea fondului de locuințe, intervenienți accesorii Bunescu Marcel, Fricățel Maria, Agenția „Moldsilva” privind anularea deciziei comisiei raionale pentru privatizarea fondului de locuințe nr. 01 din 23 iunie 2017, prin care s-a acceptat cererea Mariei Fricățel de privatizare a apartamentului nr. xxxxxxxx

Prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriai Orhei, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” împotriva Consiliului raional Orhei, Comisia raională pentru privatizarea fondului de locuințe, intervenienți accesorii Bunescu Marcel, Fricățel Maria, Agenția „Moldsilva” privind anularea deciziei comisiei raionale pentru privatizarea fondului de locuințe (f.d.189, 199-206, vol.II).

Prin hotărârea suplimentară din 26 decembrie 2019 a Judecătoriai Orhei, sediul Central s-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul lui Bunescu Marcel, cheltuielile de judecată în sumă de 4 040 de lei, cu titlu de asistență juridică și suma de 16 lei cu titlu de cheltuieli poștale.

S-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Bunescu Marcel cu privire la încasarea cheltuielilor în sumă de 127 de lei.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul Mariei Fricățel, cheltuielile de judecată în sumă de 2 500 de lei, cu titlu de asistență juridică (f.d. 224-225, vol.II).

La 01 octombrie 2019 Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi (f.d. 194, vol.II).

La 11 februarie 2020 (data de pe plicul poștal) Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a declarat apel motivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă (f.d. 234-240, vol.II).

La 16 martie 2020 (data de pe plicul poștal) Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a depus cerere de apel completată împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă (f.d. 25-33, vol.III).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din data de 20 mai 2020 a declarat inadmisibil apelul depus de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, ca urmare a depunerii motivării apelului după expirarea termenului prevăzut de lege (f.d. 59-61, vol.III).

Împotriva încheierii instanței de apel, la data de 10 iunie 2020 (prin intermediul poștei electronice), iar ulterior la 11 iunie 2020 (data de plicul poștal), Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a indicat că la 30 septembrie 2019 instanța de fond a pronunțat dispozitivul hotărârii, iar la 01 octombrie 2019 a fost depusă cerere de apel nemotivată, astfel Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a respectat termenul de depunere a cererii de apel, iar instanța de judecată urma să motiveze hotărârea în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii de apel, necătând la aceasta hotărârea a fost întocmită integral la 24 octombrie 2019. Instanța de fond era obligată să expedieze dacă nu a doua zi cum prevede art.367 Cod de procedură civilă, sau cel puțin în termen rezonabil instanței de apel dosarul împreună cu apelul depus. Totodată instanța de fond urma să soluționeze cererea de emiteră a hotărârii suplimentare depusă de reprezentantul intervenientului accesoriu Bunescu Marcel, avocatul Cimpoi Ruslan, până la expirarea termenului de depunere a apelului și expedierea dosarului în instanța de apel, și anume până la 31 octombrie 2019. Cu toate acestea hotărârea suplimentară a fost pronunțată la 26 decembrie 2019, iar dosarul a fost expedit instanței de apel la 27 ianuarie 2020.

A susținut că Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a depus apelul motivat la instanța de apel, respectând termenii stabiliți, îndată ce a fost notificată de Curtea de Apel Chișinău hotărârea motivată, precum și despre necesitatea prezentării apelului motivat.

La 30 iunie 2020 de către Bunescu Marcel a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” ca nefondat cu menținerea încheierii instanței de apel din 20 mai

2020 fără modificări cât și încasarea în beneficiul său a tuturor cheltuielilor de judecată generate de prezentul proces judiciar, inclusiv suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică la instanța de apel și a sumei de 3000 de lei pentru asistență juridică acordată la Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată, care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 20 mai 2020, fiind recepționată de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” conform avizului de recepție la data de 02 iunie 2020 (f.d. 69, vol.III).

Termenul de depunere a recursului a început a curge din data de 03 iunie 2020. Astfel, recursul depus de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” la 10 iunie 2020, se consideră a fi depus în termen.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Examinând recursul, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1), lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie privind respingerea recursului.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” împotriva Consiliului raional Orhei, Comisia raională pentru privatizarea fondului de locuințe, intervenienți accesorii Bunescu Marcel, Fricățel Maria, Agenția „Moldsilva” privind anularea deciziei comisiei raionale pentru privatizarea fondului de locuințe (f.d.189, 199-206, vol.II).

Prin hotărârea suplimentară din 26 decembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul lui Bunescu Marcel, cheltuielile de judecată în sumă de 4 040 de lei, cu titlu de asistență juridică și suma de 16 lei cu titlu de cheltuieli poștale.

S-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Bunescu Marcel cu privire la încasarea cheltuielilor în sumă de 127 de lei.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul Mariei Fricățel, cheltuielile de judecată în sumă de 2 500 de lei, cu titlu de asistență juridică (f.d. 224-225, vol.II).

La 01 octombrie 2019 Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi (f.d. 194, vol.II).

Potrivit avizului de recepție DS3505131647AS Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a recepționat hotărârea motivată la 04 noiembrie 2019 (f.d. 209, vol.II).

Apelul motivat a fost depus de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” la data de 11 februarie 2020 (f.d. 234-240, vol.II).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 20 mai 2020 a declarat inadmisibil apelul depus de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, ca urmare a depunerii motivării apelului după expirarea termenului prevăzut de lege (f.d. 59-61, vol.III).

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” prin recursul înaintat a criticat concluzia instanței de apel, indicând că la 01 octombrie 2019 a fost depusă cerere de apel nemotivată, astfel a fost respectat termenul de depunere a cererii de apel, iar instanța de judecată urma să motiveze hotărârea în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii de apel, necâtând la aceasta hotărârea a fost întocmită integral la 24 octombrie 2019.

Instanța de recurs analizând argumentul recurente, îl consideră neîntemeiat or, art. 232 alin. (2) din Codul administrativ prevede că motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

În acest context completul specializat concluzionează ca fiind corectă soluția instanței de apel de declarare a apelului inadmisibil, ori este cert că Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nu s-a conformat prevederilor legale și nu a depus apelul motivat în termenul stabilit la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Instanța de recurs reamintește recurente că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu re-credință de drepturile lor procedurale. Neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

La caz, termenul de depunere a apelului motivat a început să curgă de la 05 noiembrie 2019 și a expirat la data de 04 decembrie 2019, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului motivat, pe când cererea de apel motivată depusă de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a fost înregistrată abia la 11 februarie 2020 (f.d. 234-240, vol.II), fapt ce denotă depunerea apelului motivat cu încălcarea termenului de procedură acordat.

În urma celor constatate Colegiul menționează că exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute lege, ori termenul de apel este considerat

un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea lui atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Astfel, se constată drept temeinică încheierea instanței de apel, deoarece Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nu a prezentat motivarea apelului în modul stabilit de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, fapt pentru care au intervenit consecințele dispozițiilor art. 236 alin. (2), lit. e) din Codul administrativ.

De asemenea, în termenul stabilit de lege pentru prezentarea apelului motivat apelantul nu a luat măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Conform jurisprudenței CEDO participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În aceste circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție subliniază că neprezentând apelul motivat în termenul stabilit de lege, Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale, prin urmare instanța nu poate accepta o asemenea omisiune care contravine legislației în vigoare.

Instanța de recurs consideră că soluția instanței de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și se menține încheierea din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh